

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a Mgr. Hany Janotové ve věci

žalobkyně: **CITOVSKÁ LESNÍ s.r.o.**
sídlem č.p. 173, 751 03 Citov
zastoupená advokátkou Mgr. Barborou Klouda Jestřábovou
sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. února 2025, č. j. MZP/2025/250/461

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Návrh žalobkyně na moderaci pokuty se zamítá.
- III. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Olomouc (dále jen „inspekce“), žalobkyni uložila rozhodnutím ze dne 21. 8. 2024, č. j. ČIŽP/48/2024/3630, pokutu ve výši 150 000 Kč za dva přestupky podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

2. Zaprvé za přestupek podle § 88 odst. 1 písm. i) uvedeného zákona spočívající v tom, že žalobkyně jako zhotovitel prací v průběhu května 2021 v důsledku těžby a zejména přibližováním dříví přes koryto a korytem vodního toku Brodečka na pozemcích p. č. 83 a 84 v k. ú. Pulkava a na pozemcích p. č. 2085, 2099 a 2079 v k. ú. Otaslavice, ohrozila a oslabila ve vymezených úsecích bez souhlasu orgánu ochrany přírody ekologicko-stabilizační funkci významného krajinného prvku, vodního toku Brodečka, čímž porušila povinnost stanovenou v § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy škodlivě zasáhla do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody.
3. Zadruhé za přestupek podle § 88 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny spočívající v tom, že žalobkyně jako zhotovitel prací v průběhu května 2021 v důsledku těžby a zejména přibližováním dříví přes koryto a korytem vodního toku Brodečka na pozemcích p. č. 83 a 84 v k. ú. Pulkava a na pozemcích p. č. 2085, 2099 a 2079 v k. ú. Otaslavice, bez souhlasu orgánu ochrany přírody škodlivě zasáhla do místa výskytu zvláště chráněných druhů živočichů, střeve potoční a raka říčního, čímž porušila povinnost stanovenou v § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy nedovoleně zasáhla do sídla, biotopu a přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů.
4. Odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím ze dne 19. února 2025, č. j. MZP/2025/250/461, zamítl a rozhodnutí inspekce potvrdil.
5. Inspekce současně proti žalobkyni vede druhé, byť místně a charakterově související, avšak odlišné přestupkové řízení pro odlišný přestupek podle jiného zákona. V něm žalobkyni rozhodnutím ze dne 30. 10. 2023, č. j. ČIŽP/48/2023/1480, uznala vinou ze spáchání přestupku podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa (dále jen „zákon o České inspekci životního prostředí“), ve znění pozdějších předpisů. Toho se žalobkyně měla dopustit tím, že při provádění lesních prací na lesních pozemcích v lesním hospodářském celku Obrova noha v okolí vodního toku Brodečka na pozemcích p. č. 83 a 84 v k. ú. Pulkava a na pozemcích p. č. 2085, 2099 a 2079 v k. ú. Otaslavice, v době, kdy probíhala těžba dříví a následná lesní doprava, způsobila nepřiměřené poškození lesa. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí shledal žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 5. 2024, č. j. MZP/2024/250/270 (dále jen „rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2024/250/270“), důvodným, rozhodnutí inspekce zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Žalobní body

6. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně nynější žalobu. Domáhá se, aby soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí inspekce a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Pokud by soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, bez bližšího odůvodnění, eventuálně navrhuje, aby soud podstatně moderoval uloženou pokutu.
7. V obecné rovině namítá, že se žalovaný nevypořádal s jejími námitkami, obvinění nemají oporu ve spisu, tvrzení v rozhodnutích jsou vnitřně rozporná, spekulativní a nepodložená a neprokazují její vinu.
8. Konkrétně namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkou ohledně pozemků, na nichž se měla přestupků dopustit. V tomto ohledu má za to, že všechny přestupky ani nebyly v pravomoci inspekce. Přestupků se měla dopustit na pozemcích p. č. 83 a 84 v k. ú. Pulkava a na pozemcích p. č. 2085, 2099 a 2079 v k. ú. Otaslavice. Pozemek p. č. 84 v k. ú. Pulkava je však trvalý travní porost a pozemek p. č. 2085 v k. ú. Otaslavice je ostatní plocha, jiná

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

plocha. Podle katastru nemovitostí se tak nejedná o pozemky plnící funkci lesa. Dále k této námitce cituje z odůvodnění rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2024/250/720.

9. Dále opakuje odvolací námitku, že se správní orgány nevypořádaly s námitkou stran pravděpodobného zakalení vodního toku v období května 2021 z důvodu bohatých srážek. Současně namítá, že žalovaná uznala, že došlo ke zvýšení zakalení přírodními podmínkami, přesto danou skutečnost nezahrnula do svých úvah a námitku posoudila jako nedůvodnou.
10. Žalobkyně opakuje odvolací námitku že popis skutku uvedený ve výroku I. rozhodnutí inspekce není dostatečný, aby zaručoval individualizaci skutku tak, aby v budoucnu nemohlo dojít k porušení zásady zákazu dvojího trestání. Vymezení doby jednání žalobkyně, během níž mělo dojít k protiprávnímu jednání, je nejasné a neurčité. Žalovaný této námitce v nyní napadeném rozhodnutí nepřisvědčil. Oproti tomu v rozhodnutí č. j. MZP/2024/250/720 žalovaný inspekci vytkl, že se v odůvodnění jejího rozhodnutí dostatečně nevěnovala době trvání přestupku, protože z odůvodnění vyplývá pouze že k narušení lesní půdy došlo v období měsíce května.
11. Pokud jde o škodlivý zásah do významného krajinného prvku, namítá, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se správní orgány zabývaly významem zákonem chráněných zájmů. Významný krajinný prvek nehodnotily z pohledu ochrany konkrétních ekosystémů a jejich vzájemných vazeb a ochrany jednotlivých složek životního prostředí. Žalovaný nezdůvodnil, jak byla narušena obnova významného krajinného prvku a k jakému ohrožení nebo oslabení jeho stabilizační funkce jednáním žalobkyně došlo. Do příkladného výčtu zásahů obsaženého v § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze zahrnout „*těžební činnost v lesích*“, která je prováděna v souladu s lesním hospodářským plánem.
12. Pokud jde o závěr správních orgánů, že vodní tok Brodečka je v místech dotčených těžební činností biotopem zvláště chráněných druhů živočichů – střevle potoční a raka říčního, žalobkyně namítá, že v době provádění těžby, v roce 2021, nebyl v dotčené lokalitě výskyt těchto živočichů potvrzen. V Nálezové databázi ochrany přírody není v dotčené lokalitě zanesena jejich stálá přítomnost. Dotčená lokalita nepatří mezi lokality, ve kterých jsou podle nálezové databáze střevle potoční, resp. rak říční, předmětem ochrany. Biologické posouzení záměru Mgr. Radima Kočvary z roku 2019, ze kterého správní orgány přítomnost uvedených živočichů dovozují, není v databázi vedeno. Správní orgány k výskytu uvedených živočichů neprovedly terénní obhlídku. Žalobkyně se neměla z čeho dozvědět, že se uvedení živočichové mohou v dotčené lokalitě nacházet. Informace uvedené na straně 20 spisu nejsou veřejně přístupné. Ze spisu nevyplývá, že osoby uvedené na straně 20 jsou osobami s odbornými zoologickými znalostmi o jednotlivých druzích živočichů, kteří se mohou v daném území vyskytovat a se znalostí relevantních zjišťovacích metod. Žalobkyně opakuje odvolací námitku, že před zahájením těžebních prací provedl odborný lesní hospodář průzkum a výskyt uvedených živočichů v lokalitě nezjistil. Současně namítá, že žalovaná nerozlišuje místo výskytu a biotop.
13. Žalobkyně dále opakuje odvolací námitku, že fotografie založené ve správním spisu jsou neprůkazné, neboť u nich není uvedeno místo, kde byly pořízeny. Jejich popis v odůvodnění rozhodnutí inspekce, resp. rozhodnutí žalovaného, je nevypovídající a nedostatečný. Žalovaný sice přisvědčil odvolací námitce, že u fotografií není uvedeno místo, kde byly pořízeny, přesto konstatoval, že jsou dostatečné.
14. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že žalovaný neshledal důvodnou její odvolací námitku, že se inspekce nezabývala tím, že rozměry těžební techniky (3,1 až 4,1 m) vylučují, aby se tato Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

technika pohybovala korytem toku o průměrné šíři 1 m v mnoha případech obklopeného svahem či vzrostlými dřevinami. Správní spis neobsahuje žádný důkaz o tom, že by koryto bylo širší.

15. Opakuje odvolací námitku, že inspekce postupovala nezákonně, nezajistila-li přítomnost jejího zástupce u zajišťování důkazu – u místního šetření konaného dne 31. 3. 2023, aniž by byla doložena hrozba nebezpečí z prodlení. K tomu překopírovala odstavec odůvodnění rozhodnutí žalovaného, jímž se žalovaný s danou námitkou vypořádal a uvádí, že zdůvodnění žalovaného je v rozporu s názorem, který žalovaný vyslovil v rozhodnutí č. j. MZP/2024/250/720
16. Žalobkyně dále doslovně opakuje odvolací námitku, že poukazuje na protichůdná tvrzení inspekce v protokolu o kontrole (časový nesoulad zahájení úkonů, rozpor mezi vznikem zakalení vody ve vodoteči v čase, kterého se měla dopustit žalobkyně přesto, že měla techniku zaparkovanou na odstavném místě).
17. Dále uvádí, že správní orgány dovozují její vinu zejména z toho, že byla na základě rámcové smlouvy o dílo ze dne 19. 2. 2021 zhotovitelem těžebních prací na lokalitách 2 a 3 a nedoložila, že by těžební práce prováděl někdo jiný. K tomu namítá, že rámcová smlouva o dílo není důkazem, že přestupek spáchala.
18. Dále doslovně opakuje odvolací námitku, že poukazuje na fotografii stroje rottne f8, který není v jejím vlastnictví, nebyl jí ani zapůjčen a nikdy jí nebyl použit. K tomu odkazuje na větu z rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2024/250/720, kterou cituje jako „*Vzhledem k tomu, že fotka byla zařazena do spisu coby podklad k vydání napadeného rozhodnutí a jedná se o nezákonně provedený důkaz, tento postup zakládá rovněž nezákonnost napadeného rozhodnutí*“.
19. Závěrem doslovně opakuje odvolací námitku, že správní orgány dostatečně nehodnotily a neodůvodnily výši uložené sankce, zejména s ohledem na nejasně formulovanou dobu trvání přestupku, sdělení o pohybu vojenské techniky, nepotvrzený výskyt chráněných druhů živočichů, existenci závazného stanoviska orgánu ochrany přírody k lesnímu hospodářskému plánu a rozměrové parametry těžební techniky, neumožňující průjezd vodním tokem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

20. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
21. Uvádí, že žalobní námitky jsou fakticky totožné s námitkami odvolacími.
22. Upozorňuje, že inspekce se žalobkyní vede dvě samostatná přestupková řízení. Jednak přestupkové řízení v souvislosti s těžbou porostů v lesním hospodářském celku Obrova noha za přestupek podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o České inspekci životního prostředí. Zadruhé přestupkové řízení (které je předmětem nynější žaloby – pozn. soudu) v souvislosti s přibližováním dříví vytěženého z lesního hospodářského celku Obrova noha vodním tokem Brodečka za přestupky podle § 88 odst. 1 písm. e) a i) zákona o ochraně přírody a krajiny.
23. Žalobní námitky obsažené v odstavcích 4, 5, 12, 14, 18, 19, 21 a 22 žaloby se vztahují k přestupkovému řízení vedenému podle zákona o České inspekci životního prostředí, v rámci něhož žalovaný vydal rozhodnutí č. j. MZP/2024/250/720. Příslušné námitky se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

netýkají přestupkového řízení nynějšího vedeného podle zákona o ochraně přírody a krajiny.

24. Žalovaný má za to, že popis jednání žalobkyně splňuje požadavky kladené na jeho individualizaci tak, aby nemohlo dojít k porušení zásady zákazu dvojího trestání, a to uvedením místa (koryto vodního toku Brodečka na pozemcích p. č. 83 a 84 v k. ú. Pulkava a na pozemcích p. č. 2085, 2099 a 2079 v k. ú. Otaslavice), času (v průběhu května 2021), způsobu spáchání přestupku (přibližováním vytěženého dříví přes koryto a korytem vodního toku Brodečka) a specifikací protiprávního jednání (škodlivý zásah do významného krajinného prvku vodní tok Brodečka bez souhlasu orgánu ochrany přírody a nedovolený zásah do biotopu zvláště chráněných druhů živočichů střevle potoční a raka říčního).
25. Nedůvodná je podle žalovaného námitka, že na dotčených pozemcích nebyl prokázán výskyt střevle potoční a raka říčního, resp. námitka, že žalobkyně neměla z čeho zjistit, že by se uvedení živočichové mohli v lokalitě nacházet. Nálezová databáze ochrany přírody je přístupná na webu <https://portal23.nature.cz/nd>. Přístupová práva do databáze jsou členěna do tří úrovní: veřejný přístup, plný přístup a garant. Veřejný přístup je formou omezeného přístupu do databáze, který může získat jakýkoliv uživatel, který se registruje v informačních systémech Agentury ochrany přírody a krajiny. Takto registrovaný uživatel může při využití mapy pro výběr území získat informace o zjištěných výskytech rostlin a živočichů v jím zvoleném území. Inspekci uvedený výskyt dotčených živočichů ve vodním toku Brodečka tak může zjistit kdokoliv, kdo si zřídí veřejný přístup do databáze. Nedůvodná je námitka, že dotčená lokalita nepatří mezi lokality, ve kterých jsou podle nálezové databáze střevle potoční, resp. rak říční, předmětem ochrany. Žalobkyně totiž v tomto ohledu odkazuje na informace o výskytu živočichů ve zvláště chráněných územích. Vodní tok Brodečka však součástí takového území není.
26. Pokud jde o biotop, resp. místo výskytu dotčených živočichů, biotopem je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro určité druhy rostlin a živočichů. K tomu, aby bylo určité prostředí biotopem zvláště chráněných druhů živočichů, není bezpodmínečně nutné, aby se příslušný živočich v konkrétním čase zdržoval v lokalitě, která je jeho biotopem. Dotčený úsek vodního toku Brodečka odpovídá biotopovým nárokům raka říčního a střevle potoční. Je tak jejich biotopem, i kdyby nebyl jejich výskyt v lokalitě aktuálně zjištěn. Zásah do biotopu zvláště chráněných druhů živočichů je zásahem do jejich přirozeného vývoje.
27. Pokud jde o otázku zakalení vodního toku, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že bylo v souhrnu způsobeno nejen zvýšeným úhrnem srážek v lokalitě, ale též činností žalobkyně

Replika žalobkyně

28. Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku. Nesouhlasí s tím, že samotná potenciální vhodnost prostředí postačuje k závěru, že lokalita představuje biotop zvláště chráněného druhu živočichů. Takový závěr je v rozporu se zákonem a judikaturou.
29. Konkrétně uvádí, že Ústavní soud v „nálezu“ sp. zn. II. ÚS 1502/23 ze dne 25. 7. 2023, vyžaduje pro uznání existence biotopu zvláště chráněných druhů živočichů prokázání alespoň přítomnosti jedince daného druhu v některé vývojové fázi, případně doloženou migraci či jinou ekologicky relevantní vazbu daného druhu na konkrétní lokalitu. Existence

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

pouze „*potenciálně vhodných*“ podmínek pro výskyt živočicha nestačí pro závěr o existenci chráněného biotopu ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny.

30. Podle judikatury správních soudů, konkrétně žalobkyně odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu „č. j. 2 As 195/2017-64“, musí být ochrana zvláště chráněných druhů založena na aktuálním průzkumu. Starší údaje mohou být pouze podpůrné. Nemohou být jediným podkladem pro závěr o výskytu druhu.
31. Výskyt střevle potoční a raka říčního byl ve správním řízení doložen pouze jediným biologickým posouzením z roku 2019. V roce 2021 nedošlo k ověření výskytu. S ohledem na absenci opakovaného a aktuálního biologického průzkumu jsou závěry správních orgánů spekulativní. Záznamy o starších výskytech živočichů z let 2003 a 2005 a biologické hodnocení z roku 2019 jsou časově vzdálené. Nemohou prokázat výskyt živočichů v roce 2021. Odborné metodiky doporučují aktualizovat údaje o výskytu v dynamických biotopech, jakými jsou tekoucí vody, alespoň jednou za 1-2 roky. Tvzení o výskytu zvláště chráněného druhu živočichů by ideálně mělo vycházet z údajů ne starších než 12 měsíců.

Duplika žalovaného

32. Žalovaný v duplice opakuje, že výskyt střevle potoční byl v dotčených úsecích vodního toku Brodečka zdokumentován v roce 2003, výskyt raka říčního v roce 2005. Tyto záznamy jsou zaneseny v Nálezové databázi ochrany přírody. Následně byl jejich výskyt potvrzen biologickým posouzením ze dne 27. 11. 2019. K těžební činnosti žalobkyně došlo v květnu 2021.
33. Odkazuje na § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle něhož je ten, kdo zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout mj. zvláště chráněných druhů živočichů, povinen předem zajistit provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na chráněné zájmy. Dále odkazuje na vymezení biotopu v § 3 odst. 1 písm. k) zákona o ochraně přírody a krajiny, k němuž uvádí, že aby určité prostředí bylo biotopem zvláště chráněných druhů živočichů, není bezpodmínečně nutné, aby se dotčený živočišný druh v konkrétním čase zdržoval v lokalitě, která je jeho biotopem.
34. Žalovaný trvá na tom, že dotčený úsek vodního toku Brodečka je biotopem dotčených živočišných druhů, bez ohledu na to, že jejich výskyt nebyl v rozporu s § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny před zahájením činnosti zjišťován.

Posouzení věci soudem

35. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době jeho vydání, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
36. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně se k výzvě ve stanovené lhůtě nevyjádřila. Žalovaný výslovně sdělil, že s daným postupem souhlasí. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování. Rozhodnutí žalovaného a České inspekce životního prostředí, která žalobkyně označila k důkazu, jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí. Rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2024/250/270 je oběma účastníkům známo, neboť žalobkyně je jeho adresátem a žalovaný jej vydal.
37. Žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

38. V první řadě považuje soud za nutné poznamenat, že žalobní námitky se svým obsahem v notné míře shodují s námitkami odvolacími. Aniž by žalobkyně podstatněji reagovala na argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí, uplatňuje před soudem opětovně veskrze tytéž námitky (v notné míře je doslova kopíruje z odvolání, případně jen s minimálními úpravami, či doplněním slov, že na odvolacích námitkách trvá), kterými směřovala proti prvostupňovému rozhodnutí.
39. Přestože žalobkyni nic nebrání v tom, aby v rámci žalobních bodů zopakovala své argumenty vyjádřené v průběhu řízení před správními orgány, musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí o odvolání, které jeho ve správním řízení uplatněné argumenty vypořádává, a žalobní body se tak musí upínat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného při jeho vydání. Pokud odvolací orgán uplatněné námitky dostatečně vypořádá a žalobce je v žalobě pouze zopakuje, aniž by na důvody rozhodnutí o odvolání reagoval, podstatně tím snižuje své šance na úspěch, neboť soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Soud v takovém případě může jako řádné žalobní body vyhodnotit pouze ty námitky, které skutečně směřují přímo proti napadenému rozhodnutí. Pokud se tyto námitky shodují s námitkami odvolacími, aniž by žalobce jakkoli reagoval na argumentaci žalovaného uplatněnou v napadeném rozhodnutí, lze takové námitky vypořádat odkazem na napadené rozhodnutí s tím, že se soud s hodnocením žalovaného ztotožňuje. Opakování argumentace žalovaného či její přepisování jinými slovy by zcela postrádalo smysl, jestliže ji žalobce konkrétním způsobem nerozporuje (viz kupř. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, či ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018-63).
40. Dále pak soud znovu poznamenává, že inspekce se žalobkyní vede dvě samostatná, byť časově a charakterově související, přestupková řízení podle dvou odlišných zákonů. Předmětem nynější věci jsou přestupky podle zákona o ochraně přírody a krajiny, ve věci ochrany významného krajinného prvku, vodního toku Brodečka a místa výskytu zvláště chráněných druhů živočichů, raka říčního a střevle potoční, nikoliv přestupek podle zákona o České inspekci životního prostředí, vztahující se ochraně lesa, resp. lesního hospodářského celku Obrova noha, jehož se týká rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2024/250/270, z něhož žalobkyně v žalobě opakovaně cituje a odkazuje na něj, aniž by rozlišovala, že se týká jiného přestupkového řízení, byť rovněž ve věci žalobkyně. Závěry žalovaného vyslovené v uvedeném rozhodnutí nelze v nynější věci mechanicky přejímat.
41. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, resp. námitkou, že žalovaný řádně nevypořádal odvolací námitky. Soud tuto argumentaci nesdílí. Napadené rozhodnutí soud považuje za jasné, přehledné a přezkoumatelné. Žalovaný se s veškerými odvolacími námitkami zabýval a srozumitelně vysvětlil, proč jim nepřisvědčil. Věcný nesouhlas žalobkyně se závěry žalovaného nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů za následek nemá. Soud rovněž nesdílí ve zcela obecné rovině uplatněnou námitku, že tvrzení obsažená v rozhodnutích správních orgánů jsou vnitřně rozporná a spekulativní. V rámci vad, k nimž je soud povinen přihlídnout i bez návrhu, soud takové nedostatky v napadeném rozhodnutí nenalezl. Žalobkyně námitku nikterak nekonkretizovala, neuvádí, jaká konkrétní tvrzení, resp. závěry žalovaného, jsou podle ní rozporná či spekulativní. Soud tak na obecně vznesenou námitku rovněž může reagovat toliko v obecné rovině.
42. Pokud jde o konkrétní námitku, že se žalovaný nevypořádal s námitkou ohledně pozemků, na nichž se měla žalobkyně přestupků dopustit a související námitku, že všechny přestupky nebyly v pravomoci inspekce, neboť žalobkyně se měla přestupků dopustit i na pozemcích, Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

kteře neplní funkci lesa, soud jí nepřisvědčil. Jak správně poukazuje žalovaný, tyto námitky se nevztahují k nyní žalobou napadenému rozhodnutí ve věci přestupků podle zákona o ochraně přírody a krajiny, nýbrž k přestupkovému řízení, v rámci něhož žalovaný vydal rozhodnutí č. j. MZP/2024/250/270.

43. Žalobkyně v odvolání namítala, že inspekce ve svém rozhodnutí vymezila jako místa, na kterých mělo dojít k nezákonnému jednání žalobkyně, nesprávně rovněž zemědělské pozemky p. č. 84 v k. ú. Pulkava, a p. č. 2082 v k. ú. Otaslavice, tedy pozemky, které v katastru nemovitostí nejsou vedeny jako lesní pozemky, resp. pozemky určené k plnění funkcí lesa. Současně namítala, že podle zákona o České inspekci životního prostředí (a její působnosti v ochraně lesa), tak neměla inspekce v rámci příslušného přestupkového řízení k daným pozemkům působnost.
44. Žalovaný na tuto námitku obsahově reagoval jednak sdělením, že inspekce vede v souvislosti s těžbou porostů v lesním hospodářském celku Obrova noha s přibližováním dříví přes vodní tok Brodečka vícero samostatných správních řízení o přestupcích (s vícero subjekty), a to jednak ve věci přestupku podle zákona o České inspekci životního prostředí (a její působnosti v ochraně lesa), a dále ve věci přestupků podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Z napadeného rozhodnutí je jasné patrné, že se týká přestupků podle zákona později uvedeného. Dále žalovaný na uvedenou námitku reagoval sdělením, že předmětné správní řízení se žalobkyní není vedeno za škodlivý zásah do významného krajinného prvku les v souvislosti s těžbou dříví, ale za škodlivý zásah do významného krajinného prvku vodní tok.
45. Pokud jde o uvedení pozemků p. č. 84 v k. ú. Pulkava a p. č. 2082 v k. ú. Otaslavice ve výroku (I.) rozhodnutí inspekce, žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně vysvětlil, že je uvedl k vymezení místa jednání za účelem popisu skutku, neboť drobný vodní tok, kterým je vodní tok Brodečka, nemá v místech spáchaných přestupků v katastru nemovitostí samostatná parcelní čísla. V místech spáchaných přestupků je mj. součástí pozemků p. č. 84 v k. ú. Pulkava a p. č. 2082 v k. ú. Otaslavice. Po věcné stránce žalobkyně s tímto zdůvodněním nepolemizuje.
46. Soud nesdílí rovněž námitku, že se správní orgány nevypořádaly s námitkou ohledně pravděpodobného zakalení vodního toku v období května 2021 z důvodu bohatých srážek. Žalobkyně tuto námitku veskrze doslovně překopírovala z odvolání s doplněním, že žalovaný uznal, že došlo ke zvýšení zakalení přírodními podmínkami, přesto vyhodnotil námitku jako nedůvodnou a do úvah ji nezahrnul. Již z uvedeného je patrné, že si je žalobkyně vědoma, že se žalovaný s příslušnou odvolací námitkou zabýval, neshledal ji však důvodnou. Žalovaný se s uvedenou námitkou výslovně zabýval na straně osmé napadeného rozhodnutí, vysvětlil, proč dospěl k závěru, že zakalení vodního toku bylo způsobeno nejen přírodními podmínkami v dané lokalitě, ale také těžebními pracemi žalobkyně, což v *souhrnu* způsobilo zakalení ve vodním toku nad míru obvyklou. Po věcné stránce žalobkyně s příslušným odůvodněním nepolemizuje.
47. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s nyní zopakovanou námitkou neprůkaznosti fotografií založených ve spisu z důvodu, že u nich není uvedeno místo, kde byly pořízeny. Soud nesdílí žalobkynin náhled, že by žalovaný toliko uvedl, že fotografie jsou dostatečné. Žalovaný ve skutečnosti uvedl, že uvedení míst (pořízení) fotografií v odůvodnění rozhodnutí inspekce je dostatečné s ohledem na to, že rozhodným jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

skutečnosti zjištěné a slovně zachycené inspekci v protokolu o kontrole ze dne 17. 12. 2021. Pořízené fotografie tak pouze obecně dokumentují zjištění popsána v protokolu o kontrole.

48. Soud se dále zabýval námitkou, že popis skutku uvedený ve výroku I. rozhodnutí inspekce není dostatečný, aby zaručoval individualizaci skutku. Žalobkyně má konkrétně za nejasně a neurčitě vymezenou dobu jejího jednání, k čemuž cituje z rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2024/250/270, v rámci něhož žalovaný obdobné námitce vyhověl.
49. Soud tuto námitku nesdílí. V rámci nyní posuzovaného přestupkového řízení inspekce ve výroku I. jejího rozhodnutí vymezila dobu jednání slovy „*v průběhu května 2021*“. Soud ve shodě s odůvodněním žalovaného, který se již zabýval shodnou odvolací námitkou, považuje takto vymezenou dobu jednání, a to za současného jasného vymezení místa a způsobu spáchání přestupku (žalobkyně v tomto ohledu žádnou námitku ani nevznáší), ve vztahu k okolnostem případu za dostatečné tak, aby nyní posuzované skutky nebyly zaměnitelné. Za situace, kdy žalobkyně s vysvětlením žalovaného, kterého se jí již dostalo, věcně nepolemizuje, toliko doslovně opakuje námitku odvolací, považuje soud za dostačující na odůvodnění žalovaného, se kterým se soud ztotožňuje, odkázat.
50. Pokud jde o žalobkynin poukaz na závěry, k nimž žalovaný k obdobné námitce dospěl v rozhodnutí č. j. MZP/2024/250/270, je třeba uvést, že v rámci daného přestupkového řízení vymezila inspekce ve výroku rozhodnutí dobu jednání slovy „*v době kdy probíhala těžba dříví a následná lesní doprava*“. Takové vymezení považoval žalovaný vskutku za neurčitě. V nynější věci však inspekce dobu jednání vymezila veskrze konkrétním časovým údajem („*v průběhu května 2021*“). Vymezení doby jednání v nynější věci se tak od věci vedené pod č. j. MZP/2024/250/270 liší.
51. Pokud jde o žalobkyninu citaci z rozhodnutí č. j. MZP/2024/250/270 v této souvislosti uvedenou („*Inspekce se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečně věnovala době trvání přestupku ...*“), k té soud poznamenává, že ta není v odkazované věci reakcí žalovaného na námitku nedostatečného vymezení skutku ve výroku I. rozhodnutí inspekce, nýbrž jedná se o citaci z části rozhodnutí věnované odůvodnění výše uložené pokuty.
52. Pokud jde o přestupek podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody, soud nesdílí obecně formulovanou námitku, že se správní orgány nezabývaly významem zákonem chráněných zájmů, resp. neodůvodnily, jak byla narušena obnova významného krajinného prvku a k jakému ohrožení nebo oslabení žalobkyniným jednáním došlo. Inspekce se touto otázkou výslovně zabývala na straně osmé a deváté jejího rozhodnutí, uvedla, že činností žalobkyně došlo k narušení břehů a dna vodního toku, zhoršování kvality a kvantity protékající vody, narušení tvaru a morfologie přirozeného koryta toku, ke snížení samočistící schopnosti toku, ke zvýšené sedimentaci a s ní spojeným změnám látkové dynamiky prostředí.
53. Pokud jde o dílčí námitku, že správní orgány neodůvodnily, v čem spatřují *nadměrný* zásah a *nadměrné* narušení, již inspekce na straně osmé jejího rozhodnutí vysvětlila, že povinnost opatřit si závazné stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody, je stanovena ve vztahu k jakýmkoliv zásahům do významného krajinného prvku. V rámci posouzení naplnění materiálního znaku přestupku pak inspekce uvedla, že co do míry dotčení je namístě rozlišovat od oslabení ekologicko-stabilizační funkce významného krajinného prvku do jeho zničení. Následně se v rámci odůvodnění jejího rozhodnutí zabývala konkrétními dopady žalobkyniny činnosti na dotčený úsek vodního toku Brodečka.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

54. Pokud jde o související námitku, že do příkladného výčtu obsaženého v § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze zahrnout těžební činnost v lesích, která je prováděna v souladu s lesním hospodářským plánem, totožnou námitkou se již zabýval žalovaný na straně čtvrté a páté žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobkyně s jeho odůvodněním nikterak nepolemizuje. V první řadě, nynější přestupkové řízení není vedeno pro zásah do významného krajinného prvku les v souvislosti s těžbou dříví, nýbrž pro zásah do významného krajinného prvku vodní tok v souvislosti s odvozem vytěženého dříví.
55. Dále se soud zabýval námitkami týkajícími se výskytem zvláště chráněných druhů živočichů, střevle potoční a raka říčního, v dotčené lokalitě, tedy námitkami, které se vztahují k přestupku vymezenému v § 88 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny.
56. Podle tohoto ustanovení, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že usmrcuje nebo chová ptáky s výjimkou těch, kteří mohou být loveni, *nebo zvláště chráněné živočichy bez povolení, anebo jinak nedovoleně zasahuje do jejich přirozeného vývoje.*
57. Podle § 50 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou zvláště chráněni živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích. *Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop.* Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.
58. Podle § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny *je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů*, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny.
59. Soud souhlasí se žalovaným, že výskyt nyní dotčených druhů živočichů v lokalitě byl dostatečně prokázán, a to jednak výpisy z nálezové databáze ochrany přírody, které zachycují výskyt uvedených živočichů v roce 2003 a 2005, a dále biologickým posouzením záměru jiného subjektu, který zpracoval Mgr. Radim Kočvara ze dne 27. 11. 2019. Toto biologické posouzení potvrzuje výskyt obou dotčených druhů živočichů ke dni 24. 10. 2019. Uvedené podklady jsou součástí správního spisu. Neobstojí námitka, že se žalobkyně neměla z čeho dozvědět, že v lokalitě mohou být dotčené druhy přítomné. Z obsahu podané žaloby je patrné, že žalobkyni je existence nálezové databáze ochrany přírody známa. Jak vysvětluje žalovaný, do této databáze lze vstupovat v rámci tzv. veřejného přístupu po registraci do informačního systému Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Není tedy pravda, že by informace na straně 20 spisu (žalobkyně zjevně míní karty nálezů na č. l. 11 a 12 spisu) nebyly pro veřejnost přístupné.
60. Pokud jde o printscreeny z nálezové databáze zachycené v žalobě (*lokality ve kterých je druh předmětem ochrany*), jedná se (pouze) o zachycení *zvláště chráněných území*, ve kterých je druh chráněn, jako jsou chráněné krajinné oblasti, přírodní rezervace aj. (§ 14 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny). V nynější věci správní orgány netvrdí, že by vodní tok Brodečka byl součástí některého zvláště chráněného území. Obsah příslušné části databáze tak není relevantní. Tato část databáze zachycuje výskyt chráněného druhu ve zvláště chráněných územích ve smyslu § 14 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Chráněné druhy se však vyskytují a jsou chráněny i mimo tato území.
61. Žalobkyně opakuje své tvrzení, obsažené již v odvolání, že před zahájením těžebních prací byl proveden průzkum odborným lesním hospodářem, který výskyt dotčených druhů

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

živočichů v lokalitě nepotvrdil. Soud sdílí náhled žalovaného, že se jedná o tvrzení, které nemá v ničem oporu. Žalobkyně ani v odvolání, v němž toto tvrzení v rámci přestupkového řízení uplatnila zcela poprvé, ani v žalobě, neuvádí, kdy byl takový průzkum proveden, jaké metody k němu byly použity, zda o něm existuje nějaký záznam apod. Kromě absence jakéhokoliv záznamu o takovém průzkumu, notně snižuje věrohodnost uvedeného tvrzení skutečnost, že průzkum měl (dle tvrzení žalobkyně) provést *odborný lesní hospodář*. Úkolem odborného lesního hospodáře je zabezpečovat vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese (§ 37 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů). Soud tak souhlasí se žalovaným, že u odborného lesního hospodáře nelze obecně předpokládat, že by měl odborné zoologické znalosti, včetně znalostí odpovídajících metod, ke zjištění výskytu živočichů vázaných na vodní toky, jakými jsou rak říční a střevle potoční, tedy drobná rybka. Soud proto tvrzení o provedeném průzkumu neuvěřil.

62. Pokud jde o dílčí námitku, že ze spisu nevyplývá, že osoby na straně 20 (zjevně jsou míněny č. 1. 11 a 12 spisu) jsou osobami s odbornými zoologickými znalostmi, žalobkyně toliko přebírá větu žalovaného obsaženou v odstavci druhém na straně osmé žalobou napadeného rozhodnutí, již žalovaný uvedl, že odborný lesní hospodář obecně nebude osobou s odbornými zoologickými schopnostmi. Žalobkyně nepředkládá žádnou relevantní argumentaci, již by zpochybňovala obsah nálezových karet o výskytu dotčených druhů živočichů v lokalitě.
63. Žalobkyně současně svou argumentací, zdůrazňující otázku výskytu dotčených druhů v lokalitě v průběhu května 2021, pomíjí, že předmětem ochrany podle citovaných ustanovení nejsou jen samotní jedinci zvláště chráněných druhů živočichů, ale i jejich sídla a biotopy.
64. Pokud jde o otázku, zda dotčená lokalita byla biotopem, resp. místem výskytu dotčených živočišných druhů, žalovaný při náhledu, že dotčená lokalita představuje biotop dotčených živočichů, vycházel ze zákonné definice biotopu, která je obsažena v § 3 odst. 1 písm. k) zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle ní *biotop je soubor veškerých neživých a živých činitelů, které ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro druhy rostlin a živočichů*. Žalovaný vysvětlil, proč nyní dotčená lokalita představuje prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro příslušné druhy – dotčené úseky vodního toku Brodečka mají dochovaný přírodní charakter v podobě neupraveného koryta s oboustranným břehovým porostem. S tímto věcným vysvětlením žalobkyně nikterak nepolemizuje. Současně, součástí správního spisu jsou konkrétní poklady, které dokládají výskyt dotčených druhů v lokalitě, a to naposledy k 24. 10. 2019, tedy v době (pouze) 1 a půl roku před žalobkyní provedenými činnostmi. Takový podklad je dostatečně aktuální. Žalovaný uvedl (a žalobkyně s tím nepolemizuje), proč k době činnosti žalobkyně dotčená část vodního toku Brodečka představovala biotop dotčených druhů živočichů (tj. dochovaný přírodní charakter, neupravené koryto, oboustranný břehový porost).
65. Ze zákonné definice biotopu nelze dovozovat, že by lokalita, která splňuje nároky charakteristické pro určité druhy rostlin a živočichů, snad přestávala být biotopem, pokud se v ní ten který druh aktuálně, k některému okamžiku, nenachází. To by odporovalo nejen samotné slovní definici biotopu, ale zejména jeho podstatě a smyslu jeho vymezení. Podstatou biotopu je právě to, že se jedná o lokalitu svým charakterem pro výskyt určitých druhů vhodnou. Již taková lokalita je předmětem ochrany. Taková úprava má svou logiku. Postrádalo by smysl chránit jen samotné jedince zvláště chráněných druhů živočichů, pokud Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

by nebylo chráněno pro ně vhodné místní prostředí, ve kterém mohou žít. V tomto ohledu soud sdílí vysvětlení žalovaného, že není bezpodmínečně nutné, aby se dotčený živočišný druh v konkrétním čase v lokalitě, které splňuje definici biotopu, zdržoval. Právě takový přístup by znamenal směřovat místo výskytu druhu a jeho biotop. Žalobkyně namítá, že mezi nimi žalovaný nerozlišuje, ve skutečnosti je to ona, kdo je směšuje, domáhá-li se toho, aby lokalita byla považována za biotop pouze za podmínky, že je v ní prokázána přítomnost jedince daného druhu v některé vývojové fázi.

66. Pokud jde o rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1502/23, na které žalobkyně v tomto směru odkazuje v replice, v první řadě se vůbec nejedná o nálezy, jak žalobkyně tvrdí. Jedná se o usnesení o odmítnutí ústavní stížnosti pro zjevnou neopodstatněnost. Soudu není zřejmé, odkud žalobkyně převzala závěr, že, *pro uznání existence biotopu zvláště chráněného druhu živočicha je vyžadována přítomnost jedince daného druhu v některé vývojové fázi, případně doložená migrace či jiná ekologicky relevantní vazba daného druhu na lokalitu*. V uvedeném usnesení (a soud nenalezl ani jiné rozhodnutí Ústavního soudu, které by takovou myšlenku vyjadřovalo) se takový závěr nenachází.
67. Žalobkyně dále z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu „č. j. 2 As 195/2017-64“ dovozuje náhled správních soudů, že ochrana zvláště chráněných druhů musí být založena na aktuálním průzkumu. K tomu nutno uvést, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedeného jednacího čísla vůbec neexistuje. Nejvyšší správní soud ve věci sp. zn. 2 As 195/2017 vydal usnesení č. j. 2 As 195/2017-26, jímž odmítl nedoplněnou blanketní kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, jímž bylo rozhodováno o žalobě proti rozhodnutí o správním deliktu dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
68. Žalobkyně opakuje, že správní orgány v době jejich činností v lokalitě ke zjištění výskytu dotčených druhů neprovedly terénní obhlídku, že v lokalitě neprovedly aktuální průzkum. Žalobkyně tím však pomíjí, že je úkolem toho, kdo v rámci užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle částí druhé, třetí a páté zákona o ochraně přírody a krajiny, předem zajistit na svůj náklad provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na tyto chráněné zájmy (§ 67 zákona o ochraně přírody a krajiny). Bylo tak na žalobkyni, s ohledem na charakter území, aby se, před zahájením jejích prací, sama aktivně zajímala, zda dotčená lokalita není chráněným biotopem zvláště chráněných druhů, resp. zda se zvláště chráněné druhy v lokalitě nevyskytují, a aby se v případě nejasností obrátila s žádostí o stanovisko na dotčený orgán ochrany přírody. Tak by také zjistila, že ve vztahu k jinému záměru byl v říjnu roku 2019 v lokalitě proveden terénní průzkum se závěrem o výskytu raka říčního a střevle potoční. Soud tak se žalobkyní v obecné rovině souhlasí, že je namísto ověřovat aktuální situaci v přírodní lokalitě, v níž má být realizována určitá činnost, zde přibližování dříví. Tím, kdo se měl o aktuální poměry zajímat a případně si vyžádat stanovisko orgánu ochrany přírody (67 § zákona o ochraně přírody a krajiny) však byla žalobkyně.
69. K zopakované odvolací námitce stran rozměrů těžební techniky, resp. pohybu korytem toku, může soud při absenci žalobní argumentace toliko konstatovat, že se s ní žalovaný zabýval na straně 9 napadeného rozhodnutí, odkázal v tomto ohledu fotografie z místa a na protokol o kontrole ze dne 17. 12. 2021. Nelze tak konstatovat, že by žalovaný danou námitku shledal nedůvodnou bez opory ve spisu.
70. Pokud jde o námitku obsaženou v bodech 18 a 19 žaloby týkající se (ne)přítomnosti žalobkyně u místního šetření konaného dne 31. 3. 2023 v rámci (druhého) přestupkového Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

řízení žalobkyně vedeného podle zákona o České inspekci životního prostředí, a v rámci něho vyhotoveného protokolu o místním šetření, je namístě uvést že příslušný žalobní bod je převážně kompilací textu z odvolání žalobkyně proti rozhodnutí inspekce, z nyní napadeného rozhodnutí žalovaného a z rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2024/250/270 (tolika citace z něho je výslovně přiznána). Soud nesdílí náhled žalobkyně, že by závěr žalovaného vyslovený ve vztahu k příslušné odvolací námitce (tedy že z příslušného protokolu ze druhého přestupkového řízení žalobkyně nevyplývají nové skutečnosti, které by měly důkazní hodnotu ve vztahu k přestupkům projednávaným v tomto správním řízení) byl v rozporu s názorem, který žalovaná vyslovila v rozhodnutí č. j. MZP/2024/250/270 v rámci druhého přestupkového řízení žalobkyně. Taková argumentace postrádá logiku. To, co žalovaný žalobkyni sdělil k příslušné odvolací námitce je právě to, že příslušné místní šetření a o něm vyhotovený protokol se týkají druhého přestupkového řízení žalobkyně. S tím žalobkyně věcně nepolemizuje.

71. Pokud jde doslovně zopakovanou odvolací námitku, již žalobkyně poukazuje na protichůdná tvrzení inspekce v protokolu o kontrole, soud žalobkyni odkazuje na strany 9 a 10 rozhodnutí žalovaného, na kterých se žalovaný s příslušnou argumentací vypořádal. Žalobkyně s jeho závěry nikterak nepolemizuje.
72. Soud dále nesdílí náhled žalobkyně, že by ji správní orgány uznaly vinou z přestupků zejména na základě rámcové smlouvy o dílo ze dne 19. 2. 2021, podle které byla zhotovitelem těžebních prací v lokalitách 2 a 3, za situace, kdy nedoložila, že by těžební práce provedl někdo jiný. Rovněž soud neshledává důvodnou související námitku, že rámcová smlouva není důkazem, že žalobkyně spáchala přestupek. Soud z uvedené stručné argumentace nerozumí, zda jí žalobkyně zamýšlí zpochybňovat, že práce v lokalitě neprováděla ona, ale jiný subjekt. Její argumentaci uváděnou v rámci přestupkového řízení, že se korytem potoka měla pohybovat vojenská technika, se správní orgány zabývaly. S dotazy, zda v období od května 2019 do května 2021, docházelo v lokalitě k pojezdům vojenské techniky se obrátily na Vojenské lesy a statky ČR, s. p., a na Vojenský újezd březina. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se pak žalovaný s odkazem na sdělení uvedených subjektů s příslušnou argumentací vypořádal s tím, že k pohybu vojenské techniky v lokalitě nedocházelo. Pokud námitka směřuje k otázce stanovení deliktně odpovědného subjektu, tou se inspekce zabývala na stranách 12 až 14 jejího rozhodnutí, na které postačí žalobkyni odkázat. Správní orgány žalobkyni neshledaly vinnou z nyní posuzovaných přestupků toliko na základě toho, že byla smluvní stranou rámcové smlouvy o dílo, nýbrž předešlely komplexní argumentaci, jakých přestupků dopustila a z jakých důvodů. Odkazovaná rámcová smlouva o dílo je pouze jedním z podkladů, které inspekce shromáždila.
73. Pokud jde o zopakovaný poukaz žalobkyně na fotografii stroje rottne f8, s ním se žalovaný již vypořádal na straně 10 napadeného rozhodnutí. Žalobkyně poukaz pouze opakuje, aniž by reagovala na vypořádání námitky ze strany žalovaného.
74. Pokud jde související srovnání s rozhodnutím žalovaného č. j. MZP/2024/250/270, resp. citaci z něho uvedenou, soud poznamenává, že věta „*Vzhledem k tomu, že fotka byla zařazena do spisu coby podklad k vydání napadeného rozhodnutí a jedná se o nezákonně provedený důkaz, tento postup zakládá rovněž nezákonnost napadeného rozhodnutí*“ se v tomto znění v daném rozhodnutí vůbec nenachází. Nachází se v něm věta „*Vzhledem k tomu, že protokol byl zařazen do spisu coby podklad k vydání napadeného rozhodnutí a jedná se o nezákonně provedený důkaz, tento postup zakládá rovněž nezákonnost napadeného rozhodnutí*“. Žalobkyně citovanou větu, kterou prezentuje jako citaci, záměrně pozměnila. Žalovaný v rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

č. j. MZP/2024/250/270 neuvádí nic o tom, že by fotografie stroje rotnne f8 (či fotografie jiná) byla nezákonně provedeným důkazem. Za nezákonně provedený důkaz v rámci příslušného druhého přestupkového řízení označil protokol z místního šetření č. j. ČIŽP/48/2023/2040 ze dne 11. 4. 2023. K námitce týkající se tohoto protokolu soud odkazuje na odst. 55 odůvodnění rozsudku.

75. Pokud jde o žalobkyní doslovně zopakovanou odvolací námitku o nedostatečném hodnocení výše uložené pokuty, resp. nedostatečném odůvodnění její výše, soud žalobkyni odkazuje na závěry žalovaného vyslovené na straně desáté napadeného rozhodnutí a na dosti podrobné odůvodnění uložené sankce a její výše na straně 19 až 24 rozhodnutí inspekce. Při absenci jakékoliv její polemiky se závěry žalovaného, který se s uvedenou námitkou již vypořádal, nemá soud, co by k příslušnému odůvodnění dále dodal. Soud neshledal, že by byla pokuta uložena v rozporu se zákonem.
76. Závěrem se soud zabýval návrhem žalobkyně na moderaci pokuty ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s. Hodnotil tak, zda nejde o pokutu ve *zjevně* nepřiměřené výši, a to za situace, kdy žalobkyně svůj návrh nikterak blíže neodůvodnila.
77. Smyslem a účelem moderace není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012 - 23, č. 2672/2012 Sb. NSS). Moderační právo soudu je vyhrazeno toliko pro případy zjevného nepoměru uložené sankce vůči rozsahu, závažnosti a následkům deliktního jednání s návazností i na majetkové poměry postihované osoby, pokud se jich důvodně dovolává, a svědčí-li tyto skutečnosti tomu, že se výše uložené sankce vymyká požadavku přiměřeného a spravedlivého postihu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017. č. j. 6 As 248/2016-26). Za zjevně nepřiměřenou přitom zpravidla nebude možné označit pokutu uloženou při spodní hranici zákonné sazby (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62).
78. V nynější věci žalobkyně ani nenaznačila, proč má za to, že je uložena pokuta zjevně nepřiměřená, tedy proč má za to, že je ve zjevném nepoměru vůči rozsahu, závažnosti, následkům deliktního jednání či majetkovým poměrům žalobkyně. Byla jí uložena pokuta ve výši odpovídající 15 % horní hranice zákonné sazby. Takovou částku soud na zjevně nepřiměřenou neshledává.

Závěr a náklady řízení

79. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud ji proto podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Neshledal rovněž důvody pro moderaci pokuty podle § 78 odst. 2 s. ř. s.
80. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něž soud přiznává náhradu nákladů řízení dle zásady úspěchu ve věci. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. ledna 2026

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.